

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ioannis Calvinii, Magni Qvondam Genevensivm Ministri,
Vita, Moribus, rebus gestis, studijs, ac denique morte
Historia**

Bolsec, Hieronymus

Coloniae, 1582

VD16 B 6510

Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34782

tuerunt. Quintus ex ordine Pelagius cum sua hæresi prodijt, qui bonis operibus meritisque sine Dei gratia salutem vitamque æternam hominem acquirere, sibi que procurare posse contendit. Ibi tum deinde magicis artibus imbuti præstigiatores quàm plures, & Sathanæ mancipia sese vnà ingesserunt, qui idiotas & minus perspicaces, præstigijs & imposturis suis magna frequentia seductos à Christi fide auerterunt. Quos ingens deinde aliorum phanaticorum ceterua secuta est, qui varias, quales sunt de spiritus sancti processione, de sanctorum inuocatione, de nostra pro defunctorum animabus intercessione, atque suffragijs, de que similibus alijs controuersijs, quæstiones erroneasque opiniones disseminarunt.

CAPVT II.

CÆterùm nostro hoc æuo eundem illum Dei aduersarium, & pacis atque Christianæ concordie hostem apparet præcipuas potissimasque ex ijs, quas recensuimus, hæresibus, falsisque dogmatibus, quæ iam olim confutata fuere ac damnata, quasi in vnã massã conflatas in Geneuense oppidũ, rursus inuexisse, idque Ioannis Caluini Nouodunensis opera atque studio, hominis, si quisquam vnquam alius fuit, superbi, arrogantis, ambitiosi, crudelis, vindictæ cupidi, & denique valdè imperiti; sicut veris me vi-

B

uisque

uisque rationibus deinceps demonstraturum spero; quamuis deesse non ignorem, qui aliter opinentur atque sentiant; ij nimirum, qui Theodori Bezae, Caluini in eadem ciuitate ad falsam eius doctrinam propagandam successoris, mendaci ac fucata, friuolaque garrulitate circumuenti atque decepti doctrinam eius minus diligenter expendunt. Subdolus enim atque impudens hic, loquacissimusque; nugator in ea sua praefatione, quam Caluini commentario in Iosue praemisit, vitam, mores, res gestas, mortem denique huius sui antecessoris describens, eum, quem magistrum, amicum, parentemque suum nominat, super omnes omnino homines in omni sanctitatis atque scientiae laude extollit, euehitque; & in narrationis suae progressu affirmare hoc videtur, valde Deum Caluino suo obnoxium esse atque obligatum, tanquam honoris, gloriaeque; diuinae hoc tempore singulari vindici, & religionis Christianae vnico assertori, quo si fuisset destitutus, in summum Deus amittendae suae gloriae, & religio, ne funditus deleteretur, venisset discrimen. Haec postquam ego commenta & execrandas blasphemias late cernerem per Franciam, vicinasque Prouincias spargi, & credi passim, fidemque atque auctoritatem iam obtinuisse, non sine maximo diuini honoris prauiudicio, Dei que filij Domini nostri IESU Christi summa iniuria, contemptuque, plurimorum quoque idiotarum, quiue minus
cauti

cauti essent, miserrimo exitio, ut qui fallacibus huiusmodi & subdolis imposturis circumuenti, captique, sanctæ Ecclesiæ matris gregem cateruatim desererent, & ad sectam, atque erroneam Caluini doctrinam se adiungerent, hunc libellum in lucem edidi, ut clarum facerem, quis & qualis iste Calvinus fuerit, quantumque aberrarint, falsique sint, qui ob eam, quam de eius virtute, morum sanctitate, doctrinaque præstantia opinionem conceperant, leuitate quadam, inconsideratoque & impudenti zelo eius sectam & doctrinam sic sunt amplexi, ut se ei quasi deuouerent & astringerent. Ergo reiecta in aliud opus, quod propediem post hoc sequetur, vita ipsius Bezæ, & quemadmodum lasciuus poeta, per omnis generis vitia & turpes voluptates volutatus, repente Doctor factus, ad diuinam scripturam, & quæ inter cæteras difficilima est, & maximi momenti, D. Pauli ad Romanos Epistolam interpretandam accesserit, his, inquam, in aliud opus dilatis, nunc honorificos illi titulos, quibus suum Beza parentem, magistrum, amicum affecit, falsoque exornauit, detrudere, ac simul omnia his, quæ à Beza affinguntur, contraria in ipso hæsisse demonstrare conabor: Deum testatus, omnesque cœlestis regni ciues, & quotquot sani iudicij sunt homines, nihil me neque ira, neque inuidia, maleuolentiæue concitatum, transuersumque actum, vel præter veritatem, vel con-

tra conscientiam dicturum scripturumue; existimare autem, secus si faciam, & diutius hoc opusculum supprimam, diuini beneficii immemorem, etiam conscientiae reluctaturum fuisse. Antehac enim diu est, quod emendationis reformationisque; alicuius spes me, ne facerem, retraxerit; qua frustrari me, & in deterius res magis ac magis indies prolabi, & veritate mendacio obnubilari cum animaduernerem, diuturno desiderio meo satisfacere tandem conscientia urgente sum coactus.

CAPVT III.

Tnsignis ille Philosophus Plato, qui excellentibus à Deo Opt. Maximo ingenij dotibus exornatus fuit, Reipub. constituit, cui timorem atque verecundiam praefecit & praclare quidem; nisi enim ad custodiam ciuitatis hi custodes inuigilent, modestiam tueri admodum est difficile. Nam simulatq; illi vel indormiscunt, vel se plane subducunt, omnia pessum eunt, & vnusquisq; à recta semita aberrans, rationis terminos egreditur; ita quidem, vt cum barbarissimis & omnium immanissimis, immò cum ipsis daemonebus, si mendacia pallianda, veritas obscuranda, seu supprimenda sit, certare atque contendere possint. At verò Theodorum Bezam pudorem atque verecundiam procul à se omnem exterminasse, cum ex alijs eius scriptis reluceat, tum
in